

Van mbo naar hbo

‘Zó leuk om mijn kennis en ervaring over te dragen’

Iris Klijn (30) koos op haar zestiende voor de mbo-opleiding verpleegkunde en ging daarna aan de slag bij jongeren met gedragsproblemen. Inmiddels heeft ze haar hbo-diploma op zak en werkt ze als regieverpleegkundige in het oncologisch centrum van Noordwest.

Je kunt mensen echt tot steun zijn. Dat ligt me wel

De corona-piek van dit voorjaar heeft ze net niet meegemaakt in het ziekenhuis: op 22 februari is ze moeder geworden van zoon Dex. Daarna hadden zij en haar vriend de bruiloft gepland, maar die is verplaatst naar volgend jaar. En zo is ze eind juni weer aan het werk gegaan. “Een goed tijdstip om terug te komen”, concludeert ze achteraf.

Ze had het niet erg gevonden om midden in de coronatijd weer aan het werk te gaan, vertelt Iris Klijn, maar zo is het nu eenmaal niet gelopen. “Het ziekenhuis kwam net in wat rustiger vaarwater, de geplande operaties gingen weer van start.”

Iris heeft een opmerkelijke weg bewandeld om te komen waar ze nu is. Op haar

zestiende begon ze aan de mbo-opleiding verpleegkunde bij het Nova Collega in Haarlem, en ze was nog geen twintig toen ze afstudeerde. Haar laatste stage was bij de Hartekampgroep in Heemstede. “Daar kon ik blijven, als groepsbegeleider bij jongeren met gedragsproblemen. Met mijn opleiding deed ik eigenlijk weinig. Dat vond ik niet erg, want bij mijn eerste stage - die in een ziekenhuis was - had ik gemerkt dat die verantwoordelijkheid wel heel groot was. Maar toen was ik nog zo jong!”

Na een aantal jaren begon het te knagen. “Ik besloot te gaan reizen, om te bedenken wat ik verder wilde. Ik ben onder andere in Australië en Nieuw-Zeeland geweest, en heb vrijwilligerswerk gedaan in Zuid-Afrika en de

Filipijnen. In de opvang van weeskinderen kon ik mijn expertise van de Hartenkamp goed toepassen. Communicatie met handen en voeten en soms gebrekkig Engels, maar het ging!”

Iris ontdekte dat ze toch weer de verpleging in wilde. “Ik solliciteerde bij verschillende ziekenhuizen, maar het was net de slechte tijd, er werden nauwelijks mensen aangenomen. Het liefst wilde ik weer een opleiding doen, maar voor duaal kon ik evenmin een plek vinden. In 2014 ben ik begonnen aan de voltijd hbo-V bij Inholland in Alkmaar. Vanwege mijn vooropleiding kon ik in het tweede jaar instromen.”

Voor haar derde jaar solliciteerde ze bij Noordwest. “En daar mocht ik beginnen! Zo ben ik dus overgestapt op duaal. De lessen volgde ik bij Inholland Amsterdam en de praktijk deed ik in het ziekenhuis. Daarnaast hadden we eenmaal in de vier weken lessen

bij Noordwest Academie. We waren met zeven mensen begonnen en dat is een hecht clubje geworden dat veel met elkaar is opgetrokken. Zomer 2017 ben ik afgestudeerd.”

De tijden waren inmiddels veranderd en ze had de banen bijna voor het kiezen. Ze koos voor de darmchirurgie bij Noordwest, de afdeling waar ze haar eerste stage deed. “Op interne en cardiologie heb ik ook veel geleerd. Maar wat me het meest aanspreekt is de combinatie van een snijdend specialisme met het emotionele van de oncologie. Je kunt mensen daar echt tot steun zijn. Dat ligt me wel. Ik zie mezelf in de toekomst wel de opleiding oncologieverpleegkundige doen. Op een bepaald moment ben je stevig genoeg en heb je voldoende levenservaring om dat aan te kunnen.”

Als regieverpleegkundige begeleidt ze ook leerlingen op de werkvloer. Eerst zag

ze daar tegenop, maar hoe vindt ze dat nu? “Hartstikke leuk! Het is zo leuk om mijn kennis en ervaring over te dragen - en ik leer er zelf ook van. Ik hoor weer nieuwe dingen die zij net op school hebben geleerd. Of ze vragen: waarom doe je dat? Soms heb ik geen goed antwoord, en dan zeg ik: laten we samen uitzoeken hoe

dat zit. Leerlingen maken je meer bewust van wat je doet, ze laten je nadenken. Ze zijn vaak heel leergierig. En zijn ze dat niet, dan probeer ik ze dat te maken, en dan zie je ze opbloeien. En als ze dan zeggen ‘Dank voor de fijne begeleiding, ik heb lekker met je gewerkt’, dan is dat goud waard!”

